Torstai 10. lokakuuta 2019

P9_TA(2019)0033

Euroalueen työllisyys- ja sosiaalipolitiikka

Euroopan parlamentin päätöslauselma 10. lokakuuta 2019 euroalueen työllisyys- ja sosiaalipolitiikasta (2019/2111(INI))

(2021/C 202/08)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen (SEU) 3 ja 5 artiklan,

— ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 9, 145, 148, 149, 151, 152, 153, 154, 155, 156, 158, 165, 166, 174 ja 349 artiklan,

— ottaa huomioon 13. huhtikuuta 2016 tehdyn Euroopan parlamentin, Euroopan unionin neuvoston ja Euroopan komission välisen toimielinten sopimuksen paremmasta lainsäädännöstä ([1]),

— ottaa huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjan ja erityisesti sen IV osaston (Yhteisvastuu),

— ottaa huomioon vammaisten henkilöiden oikeuksia koskevan YK:n yleissopimuksen,

— ottaa huomioon YK:n kestävän kehityksen tavoitteet ja erityisesti tavoitteet 1, 3, 4, 5, 8, 10 ja 13,

— ottaa huomioon komission vuoden 2013 sosiaalialan investointipaketin,

— ottaa huomioon 22. kesäkuuta 2015 annetun Eurooppa-neuvoston puheenjohtajan, komission puheenjohtajan, Euroopan parlamentin puhemiehen, euroryhmän puheenjohtajan ja EKP:n pääjohtajan kertomuksen ”Euroopan talous- ja rahaliiton viimeistely” ([2]),

— ottaa huomioon 14. toukokuuta 2018 annetun neuvoston suosituksen euroalueen talouspolitiikasta ([3]),

— ottaa huomioon 12. kesäkuuta 2019 annetun komission tiedonannon ”Euroopan talous- ja rahaliiton syventäminen: Tilannekatsaus neljän vuoden kuluttua viiden puheenjohtajan kertomuksesta – Euroopan komission panos eurohuippukokoukseen 21. kesäkuuta 2019” (COM(2019)0279),

— ottaa huomioon 5. kesäkuuta 2019 annetun komission tiedonannon ”Talouspolitiikan EU-ohjausjakso 2019: maakohtaiset suositukset” (COM(2019)0500),

— ottaa huomioon 27. helmikuuta 2019 annetun komission ehdotuksen neuvoston päätökseksi jäsenvaltioiden työllisyyspolitiikan suuntaviivoista (COM(2019)0151) ja siitä 4. huhtikuuta 2019 vahvistetun Euroopan parlamentin kannan ([4]),

— ottaa huomioon 21. marraskuuta 2018 annetun komission tiedonannon ”Vuotuinen kasvuselvitys 2019: Maailmanlaajuinen epävarmuus vaatii vahvempaa Eurooppaa” (COM(2018)0770),

— ottaa huomioon 15. maaliskuuta 2019 hyväksytyn komission ja neuvoston yhteisen työllisyysraportin,

— ottaa huomioon 21. marraskuuta 2018 annetun komission suosituksen neuvoston suositukseksi euroalueen talouspolitiikasta (COM(2018)0759),

([1]) EUVL L 123, 12.5.2016, s. 1.
([2]) https://ec.europa.eu/commission/sites/beta-political/files/5-presidents-report_fi.pdf
([3]) EUVL C 179, 25.5.2018, s. 1.
([4]) Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2019)0337.

Torstai 10. lokakuuta 2019

— ottaa huomioon 21. marraskuuta 2018 annetun komission asiakirjan ”Kertomus varoitusmekanismista – vuosi 2019” (COM(2018)0758),

— ottaa huomioon 3. lokakuuta 2008 annetun komission suosituksen työmarkkinoilta syrjäytyneiden aktiivisen osallisuuden edistämisestä ([5]),

— ottaa huomioon 21. marraskuuta 2018 annetun komission tiedonannon ”Vuoden 2019 alustavien talous-arviosuunnitelmien kokonaisarviointi” (COM(2018)0807),

— ottaa huomioon 22. marraskuuta 2017 annetun komission ehdotuksen neuvoston päätökseksi jäsenvaltioiden työllisyyspolitiikan suuntaviivoista (COM(2017)0677) ja siitä 19. huhtikuuta 2018 vahvistetun Euroopan parlamentin kannan ([6]),

— ottaa huomioon 26. huhtikuuta 2017 annetun komission tiedonannon Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilarin perustamisesta (COM(2017)0250),

— ottaa huomioon 26. huhtikuuta 2017 annetun komission tiedonannon ”Työssäkäyvien vanhempien ja omaisiaan hoitavien työ- ja yksityiselämän tasapainottamisen tukemista koskeva aloite” (COM(2017)0252),

— ottaa huomioon 13. maaliskuuta 2018 annetun ehdotuksen neuvoston suositukseksi sosiaalisen suojelun saatavuudesta työntekijöiden ja itsenäisten ammatinharjoittajien kannalta (COM(2018)0132),

— ottaa huomioon 5. huhtikuuta 2011 annetun komission tiedonannon ”EU:n puitekehys vuoteen 2020 ulottuville romanien kansallisille integrointistrategioille” (COM(2011)0173) ja sen jälkeen annetut täytäntöönpano- ja arviointikertomukset,

— ottaa huomioon vanhempien ja omaistaan hoitavien työ- ja yksityiselämän tasapainottamisesta ja neuvoston direktiivin 2010/18/EU kumoamisesta 20. kesäkuuta 2019 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2019/1158/EU ([7]),

— ottaa huomioon 26. huhtikuuta 2017 annetun komission yksiköiden valmisteluasiakirjan ”Tilannekatsaus vuonna 2013 annettuun suositukseen ’Investoidaan lapsiin – murretaan huono-osaisuuden kierre’” (SWD(2017)0258),

— ottaa huomioon komission strategisen toimintaohjelman sukupuolten tasa-arvon edistämiseksi (2016–2019) sekä Euroopan tasa-arvosopimuksen (2011–2020) ja siitä 7. maaliskuuta 2011 annetut neuvoston päätelmät ([8]),

— ottaa huomioon Barcelonan vuoden 2002 tavoitteet, joilla pyritään vuoteen 2010 mennessä tarjoamaan päivähoitopaikka vähintään 90 prosentille kolmivuotiaista ja sitä vanhemmista alle kouluikäisistä lapsista ja vähintään 33 prosentille alle kolmivuotiaista lapsista,

— ottaa huomioon 4. lokakuuta 2016 annetun komission tiedonannon ”Nuorisotakuu ja nuorisotyöllisyysaloite kolmen vuoden jälkeen” (COM(2016)0646),

— ottaa huomioon 14. syyskuuta 2016 annetun komission ehdotuksen neuvoston asetukseksi vuosia 2014–2020 koskevan monivuotisen rahoituskehyksen vahvistamisesta annetun asetuksen (EU, Euratom) N:o 1311/2013 muuttamisesta (COM(2016)0604),

— ottaa huomioon 14. syyskuuta 2016 annetun komission tiedonannon ”Lisätään Euroopan investointeja kasvuun ja työllisyyteen: Euroopan strategisten investointien rahaston toinen toimintakausi ja uusi Euroopan ulkoinen investointiohjelma” (COM(2016)0581),

([5]) EUVL L 307, 18.11.2008, s. 11.
([6]) Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2018)0181.
([7]) EUVL L 188, 12.7.2019, s. 79.
([8]) EUVL C 155, 25.5.2011, s. 10.

— ottaa huomioon 10. kesäkuuta 2016 annetun komission tiedonannon ”Uusi osaamisohjelma Euroopalle: Vahvistetaan yhdessä inhimillistä pääomaa, työllistettävyyttä ja kilpailukykyä” (COM(2016)0381),

— ottaa huomioon 2. kesäkuuta 2016 annetun komission tiedonannon ”Yhteistyötaloutta koskeva eurooppalainen toimintasuunnitelma” (COM(2016)0356),

— ottaa huomioon kiertotalouspaketin (direktiivit (EU) 2018/849 ([9]), (EU) 2018/850 ([10]), (EU) 2018/851 ([11]) ja (EU) 2018/852 ([12])),

— ottaa huomioon 1. kesäkuuta 2016 annetun komission tiedonannon ”Euroopassa investoidaan taas – Tilannekatsaus Euroopan investointiohjelmaan ja seuraavat toimet” (COM(2016)0359),

— ottaa huomioon 8. maaliskuuta 2016 annetun komission tiedonannon Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilaria koskevan kuulemisen käynnistämisestä (COM(2016)0127) ja sen liitteet,

— ottaa huomioon 16. helmikuuta 2012 annetun komission valkoisen kirjan ”Toimintasuunnitelma riittäviä, turvattuja ja kestäviä eläkkeitä varten” (COM(2012)0055),

— ottaa huomioon 7. joulukuuta 2015 annetut neuvoston päätelmät yhteisötalouden edistämisestä Euroopan taloudellisen ja sosiaalisen kehityksen veturina,

— ottaa huomioon 13. maaliskuuta 2019 antamansa päätöslauselman ”Talouspolitiikan eurooppalainen ohjausjakso: vuotuisen kasvuselvityksen 2019 työllisyys- ja sosiaalinäkökohdat ([13]),

— ottaa huomioon 11. joulukuuta 2018 antamansa päätöslauselman ”Koulutus digitaalisella aikakaudella: EU:n politiikan laatimista koskevat haasteet, mahdollisuudet ja kokemukset” ([14]),

— ottaa huomioon 25. lokakuuta 2018 antamansa päätöslauselman euroalueen työllisyys- ja sosiaalipolitiikasta ([15]),

— ottaa huomioon 11. syyskuuta 2018 antamansa päätöslauselman ”Keinot loukkaantumisesta tai sairaudesta toipuvien työntekijöiden integroimiseksi uudelleen laadukkaisiin työpaikkoihin” ([16]),

— ottaa huomioon 16. marraskuuta 2017 antamansa päätöslauselman eriarvoisuuden torjunnasta työpaikkojen luontia ja kasvua edistävänä tekijänä ([17]),

— ottaa huomioon 24. lokakuuta 2017 antamansa päätöslauselman vähimmäistoimeentulosta köyhyyden torjunnassa ([18]),

— ottaa huomioon 14. syyskuuta 2017 antamansa päätöslauselman uudesta osaamisohjelmasta Euroopalle ([19]),

— ottaa huomioon 19. tammikuuta 2017 antamansa päätöslauselman Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilarista ([20]),

— ottaa huomioon 26. toukokuuta 2016 antamansa päätöslauselman köyhyydestä: sukupuolinäkökulma ([21]),

---

([9]) EUVL L 150, 14.6.2018, s. 93.
([10]) EUVL L 150, 14.6.2018, s. 100.
([11]) EUVL L 150, 14.6.2018, s. 109.
([12]) EUVL L 150, 14.6.2018, s. 141.
([13]) Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2019)0202.
([14]) Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2018)0485.
([15]) Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2018)0432.
([16]) Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2018)0325.
([17]) EUVL C 356, 4.10.2018, s. 89.
([18]) EUVL C 346, 27.9.2018, s. 156.
([19]) EUVL C 337, 20.9.2018, s. 135.
([20]) EUVL C 242, 10.7.2018, s. 24.
([21]) EUVL C 76, 28.2.2018, s. 93.

Torstai 10. lokakuuta 2019

— ottaa huomioon 2. helmikuuta 2016 vahvistamansa kannan ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi pimeän työn ehkäisemiseksi ja torjumiseksi tehtävän yhteistyön edistämistä käsittelevän eurooppalaisen foorumin perustamisesta ([22]),

— ottaa huomioon 25. marraskuuta 2015 antamansa päätöslauselman työterveyttä ja työturvallisuutta koskevasta EU:n strategiakehyksestä kaudelle 2014–2020 ([23]),

— ottaa huomioon OECD:n ja Euroopan komission ”State of Health in the EU” -hankkeen ([24]) ja siihen liittyvän raportin ”Health at a glance: Europe 2018” ([25]),

— ottaa huomioon 26. huhtikuuta 2018 julkaistun eläkkeiden riittävyyttä koskevan komission raportin ”Pension adequacy report 2018 – Current and future income adequacy in old age in the EU”,

— ottaa huomioon 28. toukokuuta 2018 julkaistun ikääntymistä koskevan komission raportin ”The 2018 Ageing Report: Economic and Budgetary Projections for the EU Member States (2016–2070)”,

— ottaa huomioon uudistetun Euroopan sosiaalisen peruskirjan ja vuonna 2014 käynnistetyn Torinon prosessin, jolla pyritään vahvistamaan Euroopan sosiaalisen peruskirjan sopimusjärjestelmää Euroopan neuvostossa ja sen suhteessa Euroopan unionin oikeuteen ([26]),

— ottaa huomioon 8. maaliskuuta 2011 antamansa päätöslauselman terveyserojen vähentämisestä EU:ssa ([27]),

— ottaa huomioon syyskuussa 2015 annetut vammaisten henkilöiden oikeuksia käsittelevän YK:n komitean loppupäätelmät Euroopan unionin kesäkuussa 2014 komitealle antamasta ensimmäisestä kertomuksesta,

— ottaa huomioon miesten ja naisten yhtäläisten mahdollisuuksien ja yhdenvertaisen kohtelun periaatteen täytäntöönpanosta työhön ja ammattiin liittyvissä asioissa 5. heinäkuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/54/EY ([28]) ja Euroopan yhteisön perustamissopimuksen (1992) 141 artiklan periaatteesta, jonka mukaan samasta tai samanarvoisesta työstä maksetaan sama palkka,

— ottaa huomioon komission strategisen toimintaohjelman sukupuolten tasa-arvon edistämiseksi (2016–2019) ja sen keskeisen tavoitteen sukupuolten välisen eläke-eron pienentämisestä sekä eläkkeiden riittävyyttä koskevan komission vuoden 2018 raportin ”Pension Adequacy Report”,

— ottaa huomioon neuvoston 26. marraskuuta 2018 antamaan päätöslauselmaan perustuvan EU:n nuorisostrategian 2019–2027 ja Eurooppa 2020 -strategian tavoitteen koulunkäynnin keskeyttävien osuuden supistamisesta alle 10 prosenttiin,

— ottaa huomioon huhtikuussa 2017 annetun tilintarkastustuomioistuimen erityiskertomuksen nro 5/2017 ”Nuorisotyöttömyys – ovatko EU:n toimintapolitiikat tuottaneet tulosta? Nuorisotakuun ja nuorisotyöllisyysaloitteen arviointi”,

— ottaa huomioon OECD:n työllisyyskatsaukset 2018 ja 2019,

— ottaa huomioon esteettömyyttä koskevan eurooppalaisen säädöksen,

([22]) EUVL C 35, 31.1.2018, s. 157.
([23]) EUVL C 366, 27.10.2017, s. 117.
([24]) https://ec.europa.eu/health/state/glance_en
([25]) https://ec.europa.eu/health/sites/health/files/state/docs/2018_healthatglance_rep_en.pdf
([26]) https://www.coe.int/en/web/turin-european-social-charter/turin-process
([27]) EUVL C 199 E, 7.7.2012, s. 25.
([28]) EUVL L 204, 26.7.2006, s. 23.

— ottaa huomioon 9. huhtikuuta 2019 annetun neuvoston suosituksen euroalueen talouspolitiikasta (2019/C 136/01),

— ottaa huomioon Euroopan työllisyys- ja sosiaalipolitiikan kehitystä käsittelevän komission katsauksen vuodelle 2019,

— ottaa huomioon vuonna 2019 annetun komission kertomuksen työssäkäyvien köyhyydestä,

— ottaa huomioon vuonna 2018 annetun neuvoston suosituksen sosiaalisen suojelun saatavuudesta työntekijöiden ja itsenäisten ammatinharjoittajien kannalta,

— ottaa huomioon avoimista ja ennakoitavista työehdoista Euroopan unionissa 20. kesäkuuta 2019 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2019/1152 ([29]),

— ottaa huomioon työjärjestyksen 54 artiklan,

— ottaa huomioon työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan mietinnön (A9-0016/2019),

A. toteaa, että työmarkkinoiden tilanne EU:ssa paranee jatkuvasti, mikä johtuu pääasiassa pitkään jatkuneesta myönteisestä maailmantalouden ilmapiiristä; toteaa, että työllisyysaste on kasvanut edelleen ja saavutti 73,5 prosenttia vuoden 2018 viimeisellä neljänneksellä, jolloin työssäkäyviä ihmisiä oli 240,7 miljoonaa, mikä oli uusi ennätys; toteaa, että euroalueen työllisyysaste on noussut 66,5 prosentista vuonna 2017 67,4 prosenttiin vuona 2018; toteaa, että jäsenvaltioiden, alueiden ja väestöryhmien välillä on edelleen suuria eroja työllisyysasteessa; toteaa, että työllisyysasteen kasvuvauhti on hidastunut ja tämän suuntauksen odotetaan jatkuvan; toteaa, että jos nykyinen suuntaus jatkuu, työllisyysaste nousee 74,3 prosenttiin vuonna 2020;

B. ottaa huomioon, että eräät pitkän aikavälin haasteet, kuten väestön ikääntyminen, digitalisaatio ja sen vaikutukset työhön, ilmastonmuutos sekä luonnonvarojen kestämätön käyttö, vaativat edelleen pikaista ratkaisua;

C. toteaa, että yli 55-vuotiaiden työntekijöiden työllisyysaste on kasvanut voimakkaasti; toteaa, että 55–64-vuotiaiden työntekijöiden työllisyysaste euroalueella oli 58,8 prosenttia vuonna 2018 ja on edelleen selvästi alle keskiarvon; toteaa, että erityisesti naisten työllisyysaste tässä ikäryhmässä on alhaisempi (52,9 prosenttia); toteaa, että väestöennusteet viittaavat ikääntyneiden työntekijöiden määrän lisääntymiseen; toteaa, että väestörakenteen muutos vaikuttaa eläkkeisiin, terveydenhuolto- ja pitkäaikaishoitojärjestelmiin;

D. toteaa, että tarvitaan tehokkaita politiikkatoimia, jotka kattavat erilaiset työnteon muodot ja suojelevat työntekijöitä asianmukaisesti hyväksikäytöltä, syrjinnältä ja köyhyydeltä;

E. toteaa, että työssäkäyvät köyhät muodostavat merkittävän osan työvoimasta; toteaa, että 9,4 prosenttia työntekijöistä oli vuonna 2017 köyhyysvaarassa, kun taas lähes 20,5 miljoonaa työllistä asui köyhyysvaarassa olevissa kotitalouksissa; toteaa, että tietyillä väestöryhmillä, kuten osa-aikaisesti työskentelevillä, itsensätyöllistäjillä, tilapäistyöntekijöillä, nuorilla, vähemmän koulutetuilla ja yksinhuoltajilla, on merkittävästi korkeampi työssäkäyvien köyhyysriski, joka on joissain tapauksissa myös kasvanut huomattavasti viime vuosina;

F. toteaa, että sukupuolten välinen työllisyysero oli 11,6 prosenttiyksikköä vuonna 2018 ja että se on pysynyt lähes samana vuodesta 2013 lähtien; toteaa, että naiset ansaitsevat EU:ssa keskimäärin 16 prosenttia vähemmän kuin miehet, vaikka tässä on merkittäviä eroja jäsenvaltioiden välillä; toteaa, että 65–79-vuotiaiden eläkeläisten sukupuolten välinen eläke-ero on noin 37,2 prosenttia EU28-alueella; toteaa, että hoitovastuu jakautuu EU:n alueella edelleen epätasa-arvoisesti miesten ja naisten välillä;

G. toteaa, että ensisijainen vastuu nuorisotyöttömyyden poistamisesta on jäsenvaltioilla, joiden on kehitettävä työmarkkinoiden sääntelykehyksiä, koulutusjärjestelmiä ja aktiivista työmarkkinapolitiikkaa ja pantava niitä täytäntöön;

H. toteaa, että työtuntien kokonaismäärä on kasvanut tasaisesti mutta hitaasti vuodesta 2013 lähtien; toteaa, että pysyvien ja kokoaikaisten työpaikkojen osuus on kasvussa, kun taas osa-aikaisen työn osuus laski vuonna 2018; toteaa, että osa-aikaisten työntekijöiden osuus kasvoi EU:ssa 15 prosentista vuonna 2002 19 prosenttiin vuonna 2017; toteaa, että naisten osa-aikatyö oli paljon yleisempää (31 prosenttia) kuin miesten osa-aikatyö (8 prosenttia) EU:ssa vuonna 2017;

([29]) EUVL L 186, 11.7.2019, s. 105.

Torstai 10. lokakuuta 2019

toteaa, että vastentahtoisesti osa-aikatyötä tekeviä on edelleen hyvin paljon, ja heidän määränsä on kasvanut 1,3 miljoonalla vuoteen 2008 verrattuna; toteaa, että määräaikaisten työntekijöiden osuus kasvoi EU:ssa 11 prosentista vuonna 2002 13 prosenttiin vuonna 2017;

I. ottaa huomioon, että eräillä jäsenvaltioilla on rakenteellisia työmarkkinahaasteita, kuten alhainen osallistumisaste sekä osaamisen ja pätevyyden kysynnän ja tarjonnan kohtaamattomuus; ottaa huomioon, että tarvitaan yhä enemmän konkreettisia toimia työelämän ulkopuolella olevan työvoiman työmarkkinoille saamista tai paluuta varten, jotta voidaan vastata työmarkkinoiden tarpeisiin;

J. toteaa, että työttömyysaste laski kesäkuussa 2019 6,3 prosenttiin koko EU:ssa ja 7,5 prosenttiin euroalueella; toteaa, että työttömyysasteen lasku koskee kaikkia ikäryhmiä ja sekä miehiä että naisia; toteaa, että jäsenvaltioiden välillä on edelleen suuria eroja työttömyysasteessa ja että erot eri maiden ja alueiden työttömyysasteiden välillä ovat kasvaneet edelleen vuodesta 2007 lähtien; toteaa, että nuorisotyöttömyysaste on edelleen liian korkea, 14,2 prosenttia huhtikuussa 2019 (koko EU:n keskiarvo 15,2 prosenttia ja euroalueen keskiarvo 16,9 prosenttia vuonna 2018), mutta se on laskenut vuoden 2008 kriisiä edeltäneen tason alle; toteaa, että erot jäsenvaltioiden välillä ovat hyvin merkittäviä; toteaa, että keskimäärin joka toinen työtön työnhakija on ollut ilman työtä yli 12 kuukautta ja että pitkäaikaistyöttömyysaste on 3,8 prosenttia eli edelleen korkeampi kuin ennen kriisiä, jolloin se oli 2,9 prosenttia; toteaa, että vammaisten henkilöiden työttömyys on edelleen erityisen yleistä;

K. toteaa, että Eurostatin mukaan vuonna 2017 EU-28-alueella oli 8,973 miljoonaa alityöllistettyä osa-aikaista työntekijää; toteaa, että tämän lisäksi 8,127 miljoonaa ihmistä oli työmarkkinoiden käytettävissä mutta ei etsinyt töitä ja 2,289 miljoonaa ihmistä etsi töitä mutta ei voinut aloittaa työskentelyä lyhyen ajan sisällä; toteaa, että yhteensä tämä tarkoittaa, että vuonna 2017 EU-28-alueella 19,389 miljoonan ihmisen tilanne muistutti jollakin tavalla työttömyyttä, vaikka heitä ei laskettu mukaan työttömyysasteeseen, eli heidän määränsä vastasi suunnilleen työttömiksi laskettujen määrää (18,776 miljoonaa);

L. toteaa, että työmarkkinoiden horisontaalinen ja vertikaalinen segmentoituminen sekä työssäkäyvien köyhyys ovat edelleen jatkuvia ilmiöitä, jotka vaikuttavat erityisesti naisiin, matalan osaamistason työntekijöihin, nuoriin, ikääntyneisiin ja vammaisiin henkilöihin, kansallisiin, kielellisiin, etnisiin ja seksuaalisiin vähemmistöihin sekä maahanmuuttajataustaisiin henkilöihin; toteaa, että vuonna 2016 vammaisten henkilöiden työllisyysaste oli 48,1 prosenttia eli huomattavasti matalampi kuin keskimääräinen työllisyysaste;

M. toteaa, että nuoret, yksinhuoltajat, omaishoitajat, pitkäaikaissairaat, vammaiset tai terveysongelmista kärsivät henkilöt, maahanmuuttajat sekä etnisiä tai uskonnollisia vähemmistöjä edustavat henkilöt kärsivät suhteettoman usein pitkäaikaistyöttömyydestä ja kohtaavat edelleen erityisiä esteitä työllistymiselleen sekä syrjintää työuriensa kaikissa vaiheissa;

N. toteaa, että laadukkaat työpaikat ovat tärkeä tekijä köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen torjunnassa; toteaa, että on tarpeen saavuttaa kaikki ne yhteiskunnan jäsenet, jotka ovat etääntyneet kauimmas työmarkkinoista ja ovat köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen vaarassa;

O. toteaa, että avoimien työpaikkojen osuus kasvaa edelleen ja että työvoiman kysynnän ja tarjonnan kohtaamattomuus on edelleen merkittävä työttömyyden syy monissa jäsenvaltioissa; toteaa, että rakenteelliset osaamisen kohtaanto-ongelmat ja osaamisvaje vaikuttavat lukuisiin aloihin, muun muassa matkailuun, perinteiseen käsityötaitoon sekä tieto- ja viestintätekniikka-alaan, joissa asiantuntijoiden kysynnän ja tarjonnan välisen vajeen ennustetaan kasvavan EU:ssa noin 500 000 työntekijään vuoteen 2020 mennessä; toteaa, että vaikka osaamisvajeiden kasvusta ollaan huolissaan, noin 39 prosenttia työntekijöistä EU:ssa on jäänyt loukkuun heikkolaatuisiin työpaikkoihin, joihin he ovat ylipäteviä;

P. toteaa, että Euroopan ammatillisen koulutuksen kehittämiskeskuksen (Cedefop) arvioiden mukaan työvoiman osaaminen jakautui vuonna 2017 pitkälti työmarkkinoiden pätevyysvaatimusten mukaisesti ja työvoiman tarjonta oli kysyntää suurempi kaikkien koulutusasteiden, mutta erityisesti perusasteen ja keskiasteen koulutuksen osalta; toteaa, että ammattitaitoisen työvoiman tarve kasvaa todennäköisesti edelleen ja että viimeisimpien Cedefopin ennusteiden perusteella 2017–2025 syntyy yli 13 miljoonaa korkea-asteen koulutusta edellyttävää työpaikkaa, kun taas matalan koulutustason työpaikkojen määrä vähenee lähes kuudella miljoonalla;

Q. toteaa, että Cedefopin ennusteiden mukaan osaamisen kysyntä ja tarjonta kasvavat samaa tahtia vuoteen 2025 asti; toteaa kuitenkin, että osaamisen tarjonnan odotetaan kasvavan hieman kysyntää nopeammin ja esimerkiksi pelkästään alemman tai ylemmän perusasteen koulutuksen saaneen työvoiman osuuden odotetaan pienenevän 20,2 prosentista vuonna 2017 16,8 prosenttiin vuonna 2025; toteaa, että perusasteen koulutusta vastaavien työpaikkojen osuuden ennustetaan laskevan 18,4 prosentista 15,4 prosenttiin mutta tämä rinnakkainen kehitys ei kuitenkaan ehkäise mahdollisia osaamisen kohtaanto-ongelmia, kuten ylipätevyyttä;

R. toteaa, että työmarkkinat ovat hyvin hajanaiset ja joka alalla on omat erityispiirteensä;

S. toteaa, että useampi kuin joka viides eurooppalainen on köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen vaarassa; toteaa, että Eurooppa 2020 -strategian köyhyyttä koskevan tavoitteen saavuttamisessa on edistytty jonkin verran, sillä köyhyydessä elävien määrä on vähentynyt 5,6 miljoonalla vuodesta 2008, mutta tavoite vähentää köyhyydessä elävien määrää vähintään 20 miljoonalla henkilöllä vuoteen 2020 mennessä on vielä kaukana ja köyhyysvaarassa elää edelleen 113 miljoonaa ihmistä; toteaa, että köyhyydestä kärsivät erityisesti muita heikommassa asemassa olevat ryhmät, kuten lapset, yksinhuoltajat, vammaiset henkilöt sekä kroonisista fyysisistä sairauksista ja mielenterveysongelmista kärsivät henkilöt, maahanmuuttajat, romanit ja etniset vähemmistöt sekä pitkäaikaistyöttömät ja koditomat; toteaa, että työssäkäyvien köyhyys (9,6 prosenttia) lisääntyy nopeasti ja köyhyysvaje ja eriarvoisuus kasvavat koko EU:n alueella; toteaa, että sosiaalisilla tulonsiirroilla on monissa jäsenvaltioissa merkittävä köyhyyttä vähentävä vaikutus (keskimäärin 32,4 prosenttia vuonna 2017 ilman että eläkkeet otetaan huomioon); toteaa, että tämä vaikutus on pienentynyt joka vuosi vuodesta 2010 lähtien (paitsi vuonna 2013) ja että erot jäsenvaltioiden välillä ovat merkittäviä;

T. toteaa, että laadukkaan ja kohtuuhintaisen asumisen ja terveydenhuollon yleinen saatavuus on yhteiskunnallinen perustarve;

U. toteaa, että sosiaalisen suojelun järjestelmien kattavuudessa ja palvelujen saatavuudessa on edelleen puutteita; toteaa, että on syntynyt uusia työmuotoja, kuten alustatyö ja itsensätyöllistäminen; toteaa, että sosiaalinen suojelu on perinteisesti tarkoitettu kattamaan kokoaikaisissa, toistaiseksi voimassa olevissa työsuhteissa työskentelevien tarpeet ja sen vuoksi sitä on mukautettava; toteaa, että erityisesti epätyypillisessä työsuhteessa olevat työntekijät eivät useinkaan saa täysimääräisesti sosiaalista suojelua ja sosiaalisen suojelun järjestelmä kattaa itsensätyöllistäjät ainoastaan rajoitetusti tai ei lainkaan; toteaa, että näennäisyrittäjyys on jatkuva ilmiö, joka aiheuttaa epävarmuutta ja turvattomuutta ja josta kärsivät erityisesti muita heikommassa asemassa olevat ryhmät; toteaa, että sosiaalisen suojelun saatavuuden puutteet haittaavat työntekijöiden hyvinvointia ja työmarkkinoiden toimintaa;

V. toteaa, että EU:n nuorisotakuuta on parannettava Euroopan tilintarkastustuomioistuimen suositusten mukaisesti, jotta kaikille työelämän ja koulutuksen ulkopuolella oleville (NEET-nuoret) voidaan tarjota apua;

W. toteaa, että elinajanodotteessa on sosioekonomiseen asemaan liittyviä eroja; toteaa, että nämä erot heijastelevat pitkälti eroja altistumisessa riskitekijöille (myös työssä) ja että pienituloiset kotitaloudet ilmoittavat todennäköisemmin kuin suurituloiset kotitaloudet, etteivät ne ole saaneet tarvitsemiaan terveyspalveluja; toteaa, että tästä syystä on tärkeää huomioida paremmin terveyteen vaikuttavat tekijät työllisyys- ja sosiaalipolitiikassa;

X. toteaa, että välitasolla solmittavat työehtosopimukset näyttävät johtavan pienempiin palkkaeroihin; toteaa, että työehtosopimusneuvottelujen aseman heikkeneminen on monissa jäsenvaltioissa tapahtunut samaan aikaan kun matalapalkkatyö (jossa palkka on alle kaksi kolmasosaa mediaanipalkasta) on lisääntynyt;

Y. toteaa, että hyvä mielenterveys on olennainen osa yksilön hyvinvointia; toteaa, että vuonna 2016 useammalla kuin joka kuudennella EU:n jäsenvaltioissa asuvalla ihmisellä oli mielenterveysongelmia; toteaa, että kroonisesta masennuksesta kärsivät ihmiset ovat vähemmän todennäköisesti työelämässä kaikissa EU:n jäsenvaltioissa;

Z. toteaa, että mielenterveysongelmien kokonaiskustannusten arvioidaan olevan koko EU:ssa yli 600 miljardia euroa eli yli neljä prosenttia BKT:stä;

AA. toteaa, että kotitalouksien käytettävissä olevat bruttotulot henkeä kohti euroalueella ylittivät vuonna 2017 kriisiä edeltäneen vuoden 2008 tason, vaikka tämä ei koskenut kahdeksaa jäsenvaltiota eikä useita alueita; toteaa, että kotitalouksien kokonaistulot ovat kasvaneet hitaammin kuin BKT, mikä viittaa siihen, että elpymisen ansiosta tapahtunut tulojen kasvu on saavuttanut kotitaloudet vain jossain määrin ja että viimeaikainen kasvu ei ole ollut osallistavaa; toteaa, että keskimääräiset palkat jäävät edelleen reaalimääräisesti kriisiä edeltäneiden tasojen alle monissa jäsenvaltioissa ja niiden kasvu oli vuonna 2017 pienempää kuin tuottavuuden kasvu; toteaa, että tulojen eriarvoisuus liittyy usein eriarvoiseen koulutuksen ja sosiaalisen suojelun saatavuuteen;

Torstai 10. lokakuuta 2019

AB. toteaa, että vuoden 2018 Eurobarometri-tutkimuksen mukaan sosioekonominen tilanne ja ympäristökysymykset ovat EU:n kansalaisten tärkeimpiä henkilökohtaisia huolenaiheita;

AC. toteaa, että maailmanlaajuiset kehityssuuntaukset, kuten digitalisaatio ja ekologinen siirtymä, korostavat tarvetta kehittää kiireellisesti EU:n yhteinen lähestymistapa; toteaa, että nämä maailmanlaajuiset haasteet vaikuttavat alueisiin eri tavoin; toteaa, että työmarkkinaosapuolten vuoropuhelulla, työmarkkinaosapuolilla ja kansalaisyhteiskunnalla on ensiarvoisen tärkeä rooli osallistavan siirtymän toteuttamisessa; toteaa, että työmarkkinaosapuolten osallistuminen päätöksentekoon on edelleen vähäistä monissa jäsenvaltioissa;

AD. toteaa, että talouden alat, jotka tuottavat lähes 90 prosenttia kaikista hiilidioksidipäästöistä, työllistävät noin 25 prosenttia EU:n työvoimasta; toteaa, että tämän työvoiman uudelleenkoulutus on tärkeä osa siirtymistä kohti kestävää taloutta;

AE. toteaa, että kunnianhimoinen ilmastopolitiikka synnyttää työpaikkoja ja talouskasvua ja sillä on myönteisiä vaikutuksia hyvinvointiin; toteaa, että ennusteiden mukaan Pariisin sopimuksen täysimääräinen täytäntöönpano luo EU:hun vuoteen 2030 mennessä 1,2 miljoonaa lisätyöpaikkaa tähänastisten odotusten perusteella syntyvien 12 miljoonan uuden työpaikan lisäksi;

AF. toteaa, että vain 9 prosenttia maakohtaisista suosituksista 2011–2018 on pantu täysimääräisesti täytäntöön, 17 prosentissa on edistytty merkittävästi, 44 prosentissa jonkin verran, 25 prosentissa vain vähän ja 5 prosentissa edistystä ei ole tapahtunut lainkaan;

AG. toteaa, että vuonna 2019 komissio antoi 15 jäsenvaltiolle suosituksia terveydenhuollon vaikuttavuuden, saatavuuden ja kestävyyden parantamiseksi;

AH. toteaa, että keskimääräiset asumismenot ja asumismenorasitus ovat pienentyneet EU:ssa, mutta asianmukaisten ja kohtuuhintaisten asuntojen puute on edelleen kasvava ongelma useissa jäsenvaltioissa; toteaa, että vuonna 2017 joka kymmenes eurooppalainen käytti vähintään 40 prosenttia kotitalouden tuloista asumiskustannuksiin;

AI. toteaa, että hyvin toimiva työmarkkinaosapuolten vuoropuhelu on keskeinen tekijä eurooppalaisessa sosiaalisessa markkinataloudessa ja vahvistaa sosiaalista yhteenkuuluvuutta sekä vähentää ristiriitoja yhteiskunnassa, mikä on työntekijöiden, työnantajien ja hallitusten yhteisen edun mukaista; toteaa, että työmarkkinaosapuolten vuoropuhelu ja työehtosopimusneuvottelut ovat avainasemassa, kun suunnitellaan ja pannaan täytäntöön politiikkatoimia, joilla voidaan parantaa työoloja ja työehtoja;

AJ. toteaa, että kansalaisyhteiskunnan järjestöt tekevät olennaisen tärkeää työtä tuottamalla osallisuutta edistäviä palveluja sekä tuomalla näkemyksiään esille päätöksenteossa;

1. toteaa, että vaikka taloudelliset edellytykset EU:ssa ovat tällä hetkellä suotuisat ja kokonaistyöllisyysaste nousee tasaisesti, on edelleen olennaisen tärkeää puuttua pikaisesti nuorisotyöttömyyteen sekä työelämän ja koulutuksen ulkopuolella olevien nuorten kohtaamiin ongelmiin, minkä lisäksi pitkäaikaistyöttömyyden, työmarkkinoiden segmentoitumisen ja eriarvoisuuden, muita heikommassa asemassa olevien ryhmien osallistamisen, työssäkäyvien köyhyyden ja tuottavuuden osalta on vielä kiireellisesti parantamisen varaa, varsinkin kun otetaan huomioon mahdollinen maailmantalouden hidastuminen tai taantuma; pitää erittäin valitettavana, että reaalipalkat ovat nousseet unionin tasolla hitaammin kuin oli odotettavissa positiivisen työmarkkina- ja talouskehityksen perusteella; kehottaa komissiota esittämään eurooppalaisen työttömyysvakuutusjärjestelmän, jolla suojellaan kansalaisia ja vähennetään julkiseen talouteen kohdistuvaa painetta ulkoisten sokkien aikana;

2. panee merkille komission vuoden 2019 maakohtaiset suositukset ja pitää myönteisenä, että niissä painotetaan vahvemmin investointeja; toteaa, että lähes kolmasosaa vuoteen 2018 mennessä annetuista maakohtaisista suosituksista ei ole pantu täytäntöön; panee merkille, että työmarkkinasuhteita ja työsuhdeturvaa sääntelevää lainsäädäntöä koskevien maakohtaisten suositusten täytäntöönpanossa on edistytty huomattavasti; pitää kuitenkin valitettavana, että terveydenhuollon ja pitkäaikaishoidon kehittämistä koskevien maakohtaisten suositusten täytäntöönpanossa on edistytty erityisen hitaasti ja vuoden 2018 maakohtaisten suositusten täytäntöönpano on edistynyt heikommin kuin aiempina vuosina, ja kehottaa komissiota tarvittaessa painostamaan jäsenvaltioita panemaan suositukset täytäntöön riippumatta siitä kuuluvatko nämä euroalueeseen vai eivät; uskoo, että tulevaisuuteen suuntautuvien uudistusten täytäntöönpano on olennaisen tärkeää EU:n talouden kasvupotentiaalin parantamiseksi, sosiaalisen osallisuuden edistämiseksi sekä sosiaalisten oikeuksien ja kaikkien kansalaisten hyvinvoinnin parantamiseksi unionissa;

3. kehottaa jäsenvaltioita noudattamaan suosituksia, joiden mukaan verotuksen painopistettä olisi siirrettävä työn verotuksesta kestävää kasvua vähemmän haittaaviin tekijöihin;

4. toteaa, että eri valtioiden, alueiden ja väestöryhmien välillä on huomattavia eroja työllisyydessä, mikä luo valtioita, alueita ja väestöryhmiä, joiden pääasiallinen tai jopa ainoa kilpailuetu EU:n työmarkkinoilla on matalapalkkaisuus ja/tai kohtuuttomat työolot; korostaa, että jäsenvaltioiden ja komission olisi varmistettava sellaisten työllisyyspoliittisten toimien täytäntöönpano, joilla puututaan väestörakenteellisista ongelmista kärsivien alueiden, kuten väestökadosta kärsivien tai harvaanasuttujen alueiden, kohtaamiin rajoitteisiin ja vaikeuksiin, ja että nämä toimet olisi kohdennettava erityisesti maatalousalaan ja niillä olisi pyrittävä tukemaan sen mahdollisuuksia luoda työpaikkoja ja lisäarvoa maaseutualueilla; katsoo, että työllisyysastetta ja tulotasoa on parannettava ja säällisten työpaikkojen luomista tuettava, jotta voidaan saavuttaa Eurooppa 2020 -strategian tavoite vähintään 75 prosentin työllisyysasteesta;

5. pitää valitettavana, että monissa jäsenvaltioissa kotitalouksien käytettävissä olevat bruttotulot henkeä kohti ovat edelleen vuoden 2008 kriisiä edeltävää tasoa alhaisemmat; kehottaa jäsenvaltioita lisäämään toimia eriarvoisuuden vähentämiseksi;

6. korostaa, että tarvitaan hyvin suunniteltuja työmarkkinapoliittisia toimia ja uudistuksia, joilla luodaan laadukkaita työpaikkoja hyväksymällä toimia, joilla varmistetaan riittävät vähimmäispalkat ja oikeudenmukainen palkka, suojellaan ja edistetään työntekijöiden terveyttä ja hyvinvointia, annetaan etusija työttömien työmarkkinoille paluulle, edistetään yhtäläisiä mahdollisuuksia ja työntekijöiden yhdenvertaista kohtelua, myös julkisella sektorilla, edistetään yhtäläistä pääsyä työmarkkinoille, sosiaalista suojelua kaikille ja työvoiman liikkuvuutta, saatetaan työttömät takaisin työmarkkinoille, otetaan maaseutualueet ja syrjäiset alueet huomioon ja puututaan eriarvoisuuteen sekä sukupuolten epätasa-arvoon;

7. panee erittäin huolestuneena merkille korkean nuorisotyöttömyysasteen joissakin jäsenvaltioissa ja nuorten uusien työntekijöiden heikomman aseman; kehottaa jäsenvaltioita ja komissiota asettamaan etusijalle nuorisotyöttömyyden torjunnan ja hyödyntämään täysimittaisesti unionin rahoitusvälineitä, kuten nuorisotakuuta, EU:n ohjelmia, kuten Erasmus +-ohjelmaa, sekä räätälöityjä toimia nuorisotyöttömyyden torjumiseksi ja nuorten työllistymisen edistämiseksi; pitää erittäin valitettavana, että monet eurooppalaiset työskentelevät osa-aikaisesti vastoin tahtoaan; toteaa, että tämä vaikuttaa haitallisesti heidän sosiaaliseen suojeluunsa;

8. toteaa, että naisten osallistuminen työmarkkinoille kasvaa jatkuvasti, mutta panee huolestuneena merkille, että sukupuolten välinen työllisyysero on pysynyt lähes muuttumattomana vuoteen 2013 verrattuna ja että sukupuolten välillä on edelleen suurta epätasa-arvoa työllistymisessä ja palkkauksessa; panee huolestuneena merkille, että naiset ovat yliedustettuina matalapalkkaisilla aloilla ja työskentelevät miehiä useammin töissä, joihin he ovat ylipäteviä; toteaa, että vain harva jäsenvaltio on ryhtynyt toimiin sukupuolten palkkaeron korjaamiseksi; kehottaa kaikkia jäsenvaltioita tehostamaan toimiaan sukupuolten välisen palkka- ja eläke-eron pienentämiseksi sekä työnteon pidäkkeiden vähentämiseksi; kehottaa komissiota ehdottamaan palkkojen läpinäkyvyyttä koskevan direktiivin sukupuolten palkkaeron poistamiseksi nopeasti;

9. pitää erittäin valitettavana, että Barcelonan tavoitteet lastenhoitopalvelujen saatavuudesta 90 prosentille kolmevuotiaista ja sitä vanhemmista alle kouluikäisistä lapsista eivät toteudu; kehottaa kaikkia jäsenvaltioita tehostamaan toimiaan työ- ja yksityiselämän yhteensovittamisen helpottamiseksi ja kohtuuhintaisen lastenhoidon, päivähoidon ja pitkäaikaishoidon saatavuuden parantamiseksi; kehottaa jäsenvaltioita parantamaan koulutus- ja työoloja näiden palvelujen (ja terveyspalvelujen) alalla; kehottaa jäsenvaltioita panemaan täysimääräisesti ja nopealla aikataululla täytäntöön äskettäin hyväksytyn direktiivin vanhempien ja omaisiaan hoitavien työ- ja yksityiselämän tasapainosta ja kannustamaan yhä useampia miehiä käyttämään oikeuttaan palkalliseen perhevapaaseen;

10. panee merkille maakohtaiset suositukset, jotka koskevat avointen, kilpailukykyisten ja dynaamisten sisämarkkinoiden luomista, joka on avainasemassa tuottavuuden edistämisessä, kasvun helpottamisessa ja työllistymismahdollisuuksien tarjoamisessa; korostaa, että on tärkeää jakaa lisääntynyt vauraus oikeudenmukaisesti tässä yhteydessä; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita edistämään tuottavuutta uudistuksilla, joilla poistetaan liiallista sääntelyä; korostaa, että työterveyteen ja -turvallisuuteen investoiminen ei ainoastaan paranna työpaikkojen laatua ja työntekijöiden hyvinvointia, vaan niillä on myös myönteinen vaikutus Euroopan talouden tuottavuuteen ja kilpailukykyyn;

Torstai 10. lokakuuta 2019

11. huomauttaa, että työmarkkinoilla on torjuttava ikäsyrjintää esimerkiksi kaventamalla sukupolvien välistä kuilua, lisäämällä tietoisuutta työsyrjintädirektiivistä ([30]), myös julkisella sektorilla, varmistamalla elinikäisten oppimismahdollisuuksien saatavuus räätälöidyn koulutuksen avulla, torjumalla eläke-eroja ja edistämällä EU:n iäkkäämpiä kansalaisia koskevia liikkuvuus- ja taitojenvaihto-ohjelmia; toteaa, että vanhemmat ja matalan osaamistason työntekijät osallistuvat elinikäisen oppimisen ohjelmiin huomattavasti muita epätodennäköisemmin; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tehostamaan toimia tämän suuntauksen muuttamiseksi; katsoo, että on kiinnitettävä enemmän huomiota vanhempiin työntekijöihin ja sellaisiin politiikkatoimiin, joilla lisätään tukea ja mahdollistetaan elinikäinen aktiivisuus yhteiskunnassa, etenkin kohdentamalla toimet yli 50-vuotiaisiin työntekijöihin;

12. painottaa, että työmarkkinoilla on torjuttava etnisiin ryhmiin kohdistuvaa syrjintää ja etniseen alkuperään perustuvia palkka- ja eläke-eroja; kehottaa komissiota laatimaan pitkän aikavälin suunnittelustrategian etnisten vähemmistöjen saamiseksi työmarkkinoille, jotta vähennetään syrjäytymisen vaaraa; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tehostamaan etniseen alkuperään, vähemmistöön kuulumiseen tai vähemmistökieleen perustuvan syrjinnän vastaisia toimia lisäämällä tietoisuutta, panemalla täytäntöön kansallisia monimuotoisuusstrategioita sekä keräämällä ja analysoimalla luotettavia eriteltyjä tietoja syrjinnästä;

13. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tehostamaan toimia työmarkkinoilta eniten etääntyneiden ryhmien, kuten yksinhuoltajien, omaishoitajien, pitkäaikaissairaiden, vammaisten henkilöiden, terveysongelmista tai monitahoisista kroonisista sairauksista kärsivien henkilöiden, maahanmuuttajien ja pakolaisten sekä etnisiin ja uskonnollisiin vähemmistöihin kuuluvien henkilöiden, laajemman työmarkkinoille osallistumisen varmistamiseksi ja heidän yhteiskuntaan integroitumisensa parantamiseksi;

14. panee tyytyväisenä merkille edistymisen Euroopan vammaisstrategian 2010–2020 ja erityisesti esteettömyysdirektiivin (EU) 2019/882 ([31]) toteuttamisessa; painottaa, että lisätoimia kuitenkin tarvitaan; pitää erittäin valitettavana, että vammaiset henkilöt ovat edelleen jatkuvasti muita heikommassa asemassa työllistymisen, koulutuksen ja yhteiskunnallisen osallisuuden suhteen; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita kehittämään työllisyys-, koulutus- ja sosiaalipolitiikan alan erityistoimia, joilla varmistetaan vammaisten henkilöiden, pitkäaikaissairaiden tai kroonisista sairauksista kärsivien henkilöiden, myös mielenterveyden häiriöistä kärsivien henkilöiden ja psykososiaaliselta toimintakyvyltään rajoittuneiden henkilöiden, tehokas osallistaminen; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita menemään tukitoimia pidemmälle ja luomaan lisää työllistämiskannustimia sekä varmistamaan parempi esteettömyys ja kohtuullinen mukauttaminen ([32]), myös hyödyntämällä kaikilta osin digitalisoinnin tarjoamia taloudellisen ja sosiaalisen osallistamisen mahdollisuuksia;

15. panee merkille uusien työmuotojen lisääntymisen sekä digitalisaation ja automaation mukanaan tuomat muutokset; painottaa, että tällaiset suuntaukset tuovat mukanaan samanaikaisesti etuja ja haasteita; korostaa elinikäistä oppimista koskevien toimien merkitystä, jotta työntekijät voivat valmistautua työmarkkinasiirtymiin; korostaa työmarkkinaosapuolten vuoropuhelun merkitystä erityisesti kehitettäessä uusia strategioita näihin haasteisiin vastaamiseksi; toteaa, että työmarkkinasiirtymä voi johtaa epätyypillisiin ja epävarmoihin työsuhteisiin; panee huolestuneena merkille sosiaalisen suojelun järjestelmien riittämättömyyden ja sosiaalisen suojelun puutteen, joka koskee epätyypillisissä työsuhteissa olevia työntekijöitä ja itsensätyöllistäjiä, myös palkallisten vapaiden ja lomien osalta; painottaa, että näennäisyrittäjyys on jatkuva

([30]) Neuvoston direktiivi 2000/78/EY, annettu 27 päivänä marraskuuta 2000, yhdenvertaista kohtelua työssä ja ammatissa koskevista yleisistä puitteista (EYVL L 303, 2.12.2000, s. 16).

([31]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2019/882, annettu 17 päivänä huhtikuuta 2019, tuotteiden ja palvelujen esteettömyysvaatimuksista (EUVL L 151, 7.6.2019, s. 70).

([32]) Vammaisten henkilöiden oikeuksia koskevan YK:n yleissopimuksen mukaan ”kohtuullinen mukauttaminen” tarkoittaa tarvittaessa yksittäistapauksessa toteutettavia tarpeellisia ja asianmukaisia muutoksia ja järjestelyjä, joilla ei aiheuteta suhteetonta tai kohtuutonta rasitetta ja joilla varmistetaan vammaisten henkilöiden mahdollisuus nauttia tai käyttää kaikkia ihmisoikeuksia ja perusvapauksia yhdenvertaisesti muiden kanssa (https://www.finlex.fi/fi/sopimukset/sopsteksti/2016/20160027/20160027_2). Työsyrjintädirektiivin 5 artiklassa todetaan seuraavaa: ”Sen varmistamiseksi, että yhdenvertaista kohtelua koskevaa periaatetta noudatetaan vammaisten osalta, on tehtävä kohtuullisia mukautuksia. Tämä merkitsee, että työnantajan on toteutettava asianmukaiset ja kulloistenkin tarpeiden mukaiset toimenpiteet, jotta vammaiset voivat päästä johonkin toimeen, harjoittaa sitä ja edetä urallaan tai saada koulutusta, jollei näistä toimenpiteistä aiheudu työnantajalle kohtuutonta rasitetta. Tätä rasitetta ei pidetä kohtuuttomana, jos se riittävässä määrin korvautuu jäsenvaltiossa toteutetuilla vammaispolitiikan toimenpiteillä.” (https://eur-lex.europa.eu/legal-content/FI/TXT/PDF/?uri=CELEX:32000L0078&from=FI). Komission verkkosivuilla todetaan seuraavaa: EU-lainsäädäntö edellyttää työnantajilta ”kohtuullisia mukautuksia” vammaisia varten. Niillä tarkoitetaan sellaisia muutoksia työpaikalla tai työympäristössä, jotka mahdollistavat vammaisille työnhaun, työtehtävien suorittamisen, uralla etenemisen ja koulutuksen saannin.” (https://ec.europa.eu/social/main.jsp?catId=1473&langId=fi).

ongelma, johon on puututtava; kehottaa jäsenvaltioita panemaan täytäntöön toimia näihin ongelmiin puuttumiseksi erityisesti ottaen huomioon neuvoston suosituksen sosiaalisen suojelun saatavuudesta työntekijöiden ja itsenäisten ammatinharjoittajien kannalta, josta sovittiin 6. joulukuuta 2018; pitää tätä suositusta hyvänä ensimmäisenä askeleena mutta painottaa, että tarvitaan enemmän toimia, jotta sosiaalinen suojelu voidaan taata kaikille;

16. toteaa, että alustatyö on lisääntynyt EU:ssa viimeisten kahden vuoden aikana yli 25 prosentilla ja koskee nyt jopa viittä miljoonaa työntekijää ja että kolmannes kaikista alustatalouden liiketoimista on rajat ylittäviä; toteaa, että alustatalouden työntekijät eivät usein kuulu sosiaalisen suojelun järjestelmien piiriin; korostaa, että komission ja jäsenvaltioiden on kerättävä parempia ja yhtenäisempiä tietoja alustatalouden työntekijöiden määrästä sekä heidän työsuhteidensa laadusta, työn sisällöstä ja tuloista; vaatii koordinoitua EU:n aloitetta, jolla varmistetaan alustatalouden työntekijöiden pääsy sosiaalisen suojelun piiriin ja taataan heidän sosiaaliset ja työoikeutensa työsuhteen laadusta riippumatta ja laajennetaan työehtosopimusten kattavuus koskemaan alustatalouden työntekijöitä;

17. painottaa, että uusi viestintätekniikka ja joustava työn organisointi voivat usein johtaa aiempaa pidempiin työaikoihin sekä työn, yksityiselämän ja vapaa-ajan sekoittumiseen; huomauttaa erityisesti, että työntekijöille on annettava oikeus olla digitaalisesti tavoittamattomissa ja että on selvitettävä tarkemmin ”aikaköyhyyden” ja työaikaa koskevan itsemääräämisoikeuden käsitteitä;

18. korostaa, että opetus- ja koulutusjärjestelmien muuttaminen on välttämätöntä, jotta digitalisaation ja talouden viherryttämisen tarjoamat mahdollisuudet voidaan hyödyntää täysimääräisesti ja jotta voidaan kehittää osaamista, mukaan lukien pehmeää osaamista, ja taitoja, joilla vastataan työmarkkinoiden tarpeisiin sekä nykyisiin ja tuleviin taloudellisiin, yhteiskunnallisiin ja ympäristöön liittyviin haasteisiin; katsoo, että osaamisvajeet ja osaamisen kohtaanto-ongelmat voivat olla merkittäviä esteitä investoinneille; korostaa, että ammatillisen ja muun koulutuksen laatua, saatavuutta, osallistavuutta ja kohtuuhintaisuutta sekä koulutukseen pääsyä ja tutkintojen vastavuoroista tunnustamista on parannettava, jotta mahdollistetaan riittävien taitojen hankkiminen; korostaa, että on tärkeää kannustaa yrityksiä lisäämään koulutusinvestointejaan; painottaa, että koulutusinvestoinnit ovat keskeisiä sosiaalisen yhteenkuuluvuuden kannalta; korostaa, että on tärkeää puuttua kysymykseen koulunkäynnin keskeyttäjistä; kehottaa jäsenvaltioita noudattamaan kaksitahoista strategiaa, jossa yleisopetuksesta tehdään osallistavaa ja kaikkein heikoimmassa asemassa oleville tarjotaan kohdennettuja ohjelmia; kehottaa jäsenvaltioita lisäämään ja edistämään investointeja täydennys- ja uudelleenkoulutukseen sekä kattavaan digitaalisia taitoja sekä ammatti- ja yrittäjyystaitoja koskevaan koulutukseen ja ottamaan huomioon siirtymisen digitaaliseen ja vihreämpään talouteen ja pätevien teknisen alan ammattilaisten tarpeen monissa maissa ja monilla alueilla; korostaa, että säälliset työehdot ja -olot ovat olennainen tekijä pätevien työntekijöiden houkuttelemisessa;

19. on komission kanssa yhtä mieltä siitä, että tarvitaan pikaisia toimia digitalisaation haasteisiin vastaamiseksi, että koko EU:n on nopeutettava tätä prosessia ja että unionin, jäsenvaltioiden ja alueiden toimia olisi sovitettava paremmin yhteen ja että julkisia ja yksityisiä resursseja olisi yhdistettävä, jotta voidaan lisätä investointeja, ja että digitaalitaloudessa ja -yhteiskunnassa olisi kehitettävä vahvempia synergioita; korostaa, että on taattava tehokas ja tasapuolinen palvelujen digitaalinen siirtymä ja että ketään ei saa jättää siitä osattomaksi; painottaa, että digitaalisen lukutaidon ohjelmissa olisi käsiteltävä yksityisyyteen ja tietosuojaan liittyviä kysymyksiä;

20. katsoo, että ilmastonmuutoksen aiheuttamat haasteet ja siirtyminen vihreämpään talouteen edellyttävät yhteiskunnan, työntekijöiden ja yritysten määrätietoista tukemista, jotta voidaan auttaa niitä näihin merkittäviin muutoksiin sopeutumisessa erityisesti alueilla, joihin nämä muutokset vaikuttavat eniten, kehittämällä koulutusta, jolla mukautetaan osaamista ja luodaan uusia työpaikkoja ympäristöalalle ja digitaalisille aloille; kehottaa kiinnittämään erityistä huomiota yhteiskunnassa heikoimmassa asemassa oleviin ryhmiin, myös köyhyyden ja/tai äärimmäisen aineellisen puutteen vaarassa oleviin ihmisiin;

21. korostaa, että osaamisen suurempi hyödyntäminen ja kehittäminen on yhteydessä lisäarvon ja kilpailukyvyn luomiseen ja sen pitäisi olla sellaisten EU:n politiikkatoimien keskiössä, joiden tarkoituksena on edistää talouskasvua osaamiseen investoimalla; huomauttaa, että vaikka osaaminen on kasvun välttämätön edellytys, se ei yksin riitä; vaatii siksi täydentäviä toimia ja investointeja peruskoulutukseen, jotta työmarkkinoille voidaan luoda työmarkkinoille laadukkaita työpaikkoja, joissa työntekijöiden osaamista hyödynnetään parhaalla mahdollisella tavalla;

Torstai 10. lokakuuta 2019

22. ilmaisee huolensa siitä, että Euroopassa on jatkuvasti suuri joukko ihmisiä, joilta puuttuu perustava lasku- ja lukutaito, sillä nämä taidot ovat perusedellytyksiä aktiiviselle osallistumiselle yhteiskuntaan ja työmarkkinoille; kehottaa jäsenvaltioita määrätietoisiin toimiin, joilla parannetaan perustaitoja koskevaa koulutusta erityisesti yhteiskunnan syrjäytyneimpien ryhmien osalta; korostaa, että on tärkeää luoda kestäviä järjestelyjä epävirallisen ja arkioppimisen validointia varten, jotta voidaan taata, että osaaminen ja pätevyys tunnustetaan mahdollisimman laajasti, ja edistää erilaisten koulutuspolkujen välistä joustavuutta;

23. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tarjoamaan kannustimia ja ylläpitämään teknistä tukea, joilla parannetaan mahdollisuuksia edistää nuorten työllistymistä säälliseen työhön työllisyysohjelmien kautta, tukea nuoria yrittäjiä EntreComp-viitekehyksen kautta ja tukea korkealaatuisia oppisopimuskoulutusohjelmia sekä kielikoulutusta ja ammatillista koulutusta, myös jäsenvaltioiden opinto-ohjelmissa, yhteistyössä yrittäjä- ja tutkijayhteisön ja muiden asiaankuuluvien sidosryhmien kanssa;

24. kehottaa jäsenvaltioita vahvistamaan ja uudistamaan julkisia työvoimapalveluja kullakin aluetasolla kouluttamalla virkamiehiä jatkuvasti, käyttämällä erikoistuneita neuvojia ja ohjaajia ja panemalla täytäntöön työmarkkinoiden eri osiin kohdennettuja toimia;

25. korostaa, että unionin sosiaalisten ja taloudellisten tavoitteiden olisi oltava samanarvoisia ja että talouspolitiikan eurooppalaista ohjausjaksoa olisi vahvistettava niin, että myös sosiaalinen ulottuvuus on mukana koko jakson ajan ja että sosiaalipolitiikan kanssa tekemisissä olevat EU:n ja jäsenvaltioiden toimivaltaiset elimet osallistuvat siihen; kehottaa komissiota tehostamaan euroalueen jäsenvaltioille annettuja maakohtaisia suosituksia laatimalla matriisikehikon, jossa Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilariin liittyvää sosiaalipolitiikkaa, kuten koulutuksen saatavuutta kaikille, terveyttä, ravitsemusta, työllisyyttä, asumista ja sosiaalisten oikeuksien suojelua, tarkastellaan väestöryhmäkohtaisesti esimerkiksi lasten, nuorten, ikääntyneiden ihmisten, vähemmistöjen, maahanmuuttajien ja vammaisten henkilöiden osalta, jolloin saadaan aiempaa paljon tarkempi käsitys jäsenvaltioiden taloudellisesta ja sosiaalisesta tilasta, ja selvittämään mahdollisuuksia laajentaa tämä uusi maakohtaisten suositusten osio koskemaan myös euroalueen ulkopuolisia jäsenvaltioita; korostaa, että maakohtaisten suositusten olisi oltava johdonmukaisia EU:n taloudellisten, sosiaalisten ja ympäristöä koskevien tavoitteiden kanssa ja niiden olisi pikemminkin vahvistettava toisiaan eivätkä ne saisi olla ristiriidassa keskenään; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita määrittelemään Euroopan kestävän kehityksen strategian, jotta yhteiskunnallisiin, taloudellisiin ja ilmastoa koskeviin haasteisiin voidaan vastata; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita vahvistamaan sosiaalisia oikeuksia ehdottamalla lainsäädäntöä, tarvittaessa myös rahoitusvälineitä, ja tarkastelemalla sitä uudelleen, ja panemaan täytäntöön Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilarin perussopimuksissa määrättyjen toimivaltuuksiensa rajoissa;

26. pitää perustavana Euroopan unionin sosiaalisen ulottuvuuden määrittelyä ja valmiiksi saattamista; pitää siksi olennaisen tärkeänä, että taataan oikeus ihmisarvoisiin elinoloihin, asianmukaiseen asumiseen, tehokkaaseen ja helposti saatavilla olevaan terveydenhuoltoon ja pitkäaikaishoitoon;

27. korostaa, että toimiva työmarkkinaosapuolten vuoropuhelu on keskeinen väline työolojen kehittämisessä, siinä on mukana monia eri tason toimijoita, siinä otetaan työntekijöiden ja työnantajien edut tasapuolisesti huomioon ja se edistää sekä taloudellista kilpailukykyä että sosiaalista yhteenkuuluvuutta; kehottaa jäsenvaltioita vahvistamaan edelleen työmarkkinaosapuolten vuoropuhelua koko Euroopassa työmarkkinasuhteiden tasapainottamiseksi ja tarvittaessa keskitetyn sopimisen mahdollisuuksien parantamiseksi;

28. pitää valitettavana, että köyhyys on edelleen liian korkealla tasolla; korostaa, että köyhyysriski on suurempi talouden hidastumisen aikana; korostaa, että vaikka köyhyys- ja syrjäytymisvaarassa olevien ihmisten määrä (AROPE-aste) EU:ssa väheni edelleen vuonna 2017, noin 113 miljoonaa ihmistä koko EU:ssa ja 74 miljoonaa euroalueella oli köyhyys- ja syrjäytymisvaarassa vuonna 2107; pitää valitettavana, että Eurooppa 2020 -strategian tavoitetta köyhyyden vähentämisestä ei todennäköisesti saavuteta; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita ryhtymään tarvittaviin toimiin vähentääkseen köyhyyttä, mukaan lukien työssäkäyvien ja muita heikommassa asemassa olevien ryhmien köyhyyttä; painottaa tarvetta poistaa lapsiköyhyys kokonaan ja kehottaa komissiota ehdottamaan lainsäädäntöä eurooppalaisen lapsitakuun täytäntöönpanoa varten; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita edistämään oikeuksiin ja aktiiviseen osallisuuteen perustuvaa köyhyyden vastaista strategiaa, jossa yhdistetään sosiaalisten perusoikeuksien täytäntöönpano, laadukkaat palvelut sekä työ, josta maksetaan kunnolliseen toimentuloon riittävää palkkaa; kehottaa jäsenvaltioita kehittämään Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilarin mukaisesti toimia ja strategioita sellaisten henkilöiden sosiaalisiin tarpeisiin vastaamiseksi, joiden on vaikea päästä työmarkkinoille;

29. korostaa, että säälliset työpaikat, riittävän sosiaalisen suojelun saatavuus työsuhteesta tai sopimustyypistä riippumatta, palkkojen nousu sekä hyvin resursoidut ja laadukkaat julkiset palvelut, mukaan lukien koulutusjärjestelmät ja helposti saatavilla olevat elinikäisen oppimisen mahdollisuudet, vaikuttavat merkittävästi eriarvoisuuden vähenemiseen, köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen riskin pienenemiseen sekä terveyden ja hyvinvoinnin lisääntymiseen; pitää

myönteisenä sosiaalisten tulonsiirtojen merkittävää vaikutusta köyhyyden vähentämiseen; pitää kuitenkin valitettavana, että kaikkien jäsenvaltioiden kansallisessa politiikassa tätä ei ole otettu huomioon; painottaa, että on tärkeää arvioida Eurooppa 2020 -strategiaa avoimesti etenkin köyhyyden vähentämisen osalta ja laatia vuoden 2020 jälkeiselle ajalle sosiaalinen ja kestävä strategia, jossa on etusijalla köyhyyden poistaminen, jolla tuetaan Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilarin täytäntöönpanoa ja kestävän kehityksen tavoitteita ja joka perustuu EU:ssa ja kansallisella tasolla käytävään vuoropuheluun kansalaisyhteiskunnan edustajien ja omakohtaisesti köyhyyttä kokeneiden ihmisten kanssa;

30. toteaa, että 9,4 prosenttia kaikista EU:n työntekijöistä oli vuonna 2017 köyhyysvaarassa ja että työssäkäyvien köyhyys on kasvussa monissa jäsenvaltioissa; painottaa, että työssäkäyvien köyhyys on selvä osoitus yhteiskunnallisesta epäoikeudenmukaisuudesta, ja katsoo, että on olennaisen tärkeää lisätä työntekijöiden ostovoimaa, lujittaa keskitettyä sopimista ja luoda kaikille työmuodoille vahva ja yhtenäinen oikeuksien ja suojatoimien järjestelmä; kehottaa jäsenvaltioita päättäväisiin toimiin sen varmistamiseksi, että ihmisillä on varaa kunnolliseen elintasoon sekä heille itselleen että heidän perheilleen; kehottaa komissiota esittämään oikeudellisen välineen, jolla varmistetaan, että jokaisella unionin työntekijällä on kohtuullinen vähimmäispalkka, joka voidaan asettaa kansallisten perinteiden, työehtosopimusten tai lainsäädännön mukaisesti;

31. katsoo, että tilapäisten ja epävarmojen työpaikkojen lisääntymisellä voi olla vaarallisia seurauksia eläkkeiden riittävyyden kannalta, etenkin nuoremmille sukupolville, joiden urapoluissa on usein katkoksia ja joiden eläkemaksut ovat siksi katkonaisia, ja myös sosiaaliturvajärjestelmien vakauden kannalta;

32. panee merkille ylikuormittuneista asuntomarkkinoista johtuvan huolestuttavan kehityksen useissa jäsenvaltioissa sekä tästä aiheutuvat erityisesti vähätuloisiin ihmisiin ja tiettyihin alueisiin kohdistuvat haitalliset seuraukset; kehottaa jäsenvaltioita tehostamaan toimiaan komission antamien suositusten (asuntotarjonnan pullonkaulojen vähentäminen, vääristymien poistaminen ja verotusjärjestelmien synnyttämien vinoutumien vähentäminen) toteuttamiseksi ja ryhtymään toimiin Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilarin suosituksen 19 mukaisesti;

33. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita hyödyntämään talouspolitiikan eurooppalaista ohjausjaksoa aiempaa tehokkaammin asumisen kohtuuhintaisuuden ja asunnottomuuden alalla saavutettavan edistyksen seuraamiseksi ja tukemiseksi; kehottaa komissiota antamaan ehdotuksen sosiaalisen ja kohtuuhintaisen asuntotarjonnan eurooppalaisista puitteista jäsenvaltioiden politiikkatoimien tehokasta koordinointia varten;

34. toteaa, että sosiaali- ja terveydenhoitopalvelut ovat keskeisessä asemassa köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen torjumisen edistämisessä; panee huolestuneena merkille, että suurin osa jäsenvaltioista on saanut maakohtaisia suosituksia, jotka koskevat niiden julkisen terveydenhuoltojärjestelmän tehokkuuden, saavutettavuuden ja kestävyyden parantamista; kehottaa jäsenvaltioita tehostamaan toimiaan terveydenhuoltojärjestelmiensä esteettömyyden, saatavuuden, kohtuuhintaisuuden, laadun ja kustannustehokkuuden varmistamiseksi; painottaa ongelmien ennaltaehkäisyä ja terveyden edistämistä koskevien kampanjoiden tärkeyttä erityisesti kun kohteena ovat muita heikommassa asemassa olevien väestönosien nuoret; kehottaa jäsenvaltioita panostamaan ennaltaehkäisevään terveyspolitiikkaan; kehottaa jatkamaan aktiivisesti terveyskampanjoita sekä fyysisen terveyden että mielenterveyden edistämiseksi; muistuttaa, että on tärkeää helpottaa sairauksista toipuvien työikäisten ihmisten paluuta työmarkkinoille; kehottaa jäsenvaltioita investoimaan hoitopalveluihin ihmisten kaikissa elämänvaiheissa, jatkamaan Barcelonan vuoden 2002 päivähoitotavoitteisiin pyrkimistä niiden saavuttamiseksi ja kehittämään vanhuksia ja huollettavia henkilöitä koskevia hoitotavoitteita;

35. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita kehittämään erityistoimia mielenterveyttä ja henkistä hyvinvointia koskevan EU:n toimintakehyksen sekä mielenterveyttä ja henkistä hyvinvointia koskevien toimien EU-kompassin pohjalta; katsoo, että näihin toimiin olisi sisällyttävä mielenterveyttä edistäviä ja mielenterveysongelmia ehkäiseviä toimia, niiden olisi oltava yhdenmukaisia muiden politiikkavälineiden kanssa ja tarkoituksena pitäisi olla mielenterveysongelmien taustalla olevien sosiaalisten tekijöiden vähentäminen;

36. painottaa, että on tarpeen seurata tarkasti ja tarvittaessa tarkastella uudelleen unionin varoja, jotta varmistetaan EU:n tavoitteiden mukainen tehokas rahoitus; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita puuttumaan unionin varoihin liittyviin väärinkäytöksiin, petoksiin ja korruptioon;

37. painottaa, että EU:n tilintarkastajien suositusten noudattaminen on tärkeää;

38. katsoo, että globaalin kilpailukyvyn ylläpitämiseksi ja parantamiseksi jäsenvaltioiden työmarkkinoita koskevan sääntelykehyksen on oltava selkeä, yksinkertainen ja joustava, samalla kun turvataan korkeat työelämän normit;

39. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.